

Kokkolan kauppaopiston opiskelija

Työharjoittelupaikkani Italiassa oli Enrico Tosi-koulu, Busto Arsiziossa. Koululla työskentelin välillä koulun kirjastossa ja joka välillä taas koulun taloustoimistossa.

Kirjaston työntekijä Laura, ei puhunut englantia ollenkaan. Laura näytti minulle ensin mallia mitä pitää tehdä ja sen jälkeen katsoi yhden kerran teenkö oikein.

Toimistossa työskentelevät naiset olivat hyvin puheliaita ja puhuivat taukoamatta toisilleen isoon ääneen. Jos joku oli tehnyt väärin jotakin, tai jostain asiasta ei oltu samaa mieltä, niin asioita ei todellakaan sovittu niin kuin meillä täällä Suomessa, vaan syntyi hirveä meteli ja riita. Toimiston työntekijät kävivät toisten pöytien luona huutamassa ja syyllistä haukuttiin yhdessä. Riidat kuitenkin unohdettiin yhtä nopeasti kun ne alkoivatkin ja kohta kaikki olivat taas iloisia. Välillä koulun rehtori kävi ovella ja silloin kaikki työntekijät olivat hiiren hiljaa ja tekivät töitä.

Työpaikalla ei ollut kahvitaukoja, eikä erillistä kahvihuonetta, mutta käytävillä oli kahviautomaatteja, joista työntekijät kävivät hakemassa kahvin työhuoneeseensa. Vierailin välillä myös muissa koulun toimistoissa ja huomasin, että kaikissa toimistoissa oli oma vedenkeitin ja teetä juotiin paljon töiden lomassa. Eväitä en nähnyt. Koulun ruokalassa ruokana tarjottiin pizzaa, hampurilaisia, ranskalaisia, neljää erilaista pastaa, salaattia, suklaakakkuja, limsaa ym. Eli hyvin erilaista ruokaa kuin Suomen kouluissa tarjotaan. Oppilaat ja työntekijät maksoivat ruoasta.

Kuljin töissä linja-autolla, joka lähti ihan majapaikkamme vierestä juna-asemalta. Lähes kaikki koulun opiskelijat kulkivat bussilla. Osa kulki skootterilla tai omalla autolla, mutta pyörällä tai kävellen ei kulkenut kukaan. Liikenne oli hurjaa, kaikki tööttäilivät ja näytti siltä, että se kuka tööttäilee eniten saa mennä ensin. Poliiseja liikenteessä oli paljon, mutta ne eivät näyttäneet pysäyttävän ketään tai muutenkaan välittävän, miten ihmiset ajavat. Autot myös parkkeerattiin minne sattuu.

Viikonloppuna nuoret eivät olleet myöhään ulkona, eivät käyneet baareissa, eivätkä muutenkaan käyttäneet alkoholia juuri ollenkaan. Kävimme pizzalla opiskelijoiden kanssa lauantai-iltana ja kaikki lähtivät sieltä suoraan kotiin, vaikka kello oli vasta yksitoista.

Majapaikkamme oli nunnien ylläpitämä asuntola, jossa asui vain naisia. Yöllä asuntolassa oli kylmä ja jouduin nukkumaan villasukat jalassa. Asuntolassa saimme syödä ruoan iltapäivällä. Ensin syötiin keittoa, missä oli pastaa ja vihanneksia. Sen jälkeen syötiin vielä esim. lihaa ja salaattia. Jälkiruokana oli hedelmä. Jos emme menneet syömään, tulivat nunnat hakemaan meidät huoneestamme tai toivat meille sinne ruokaa. Kotiintuloaikamme oli klo 22.00, mutta pari kertaa Italian opettajamme Giovanna soitti nunnille ja kysyi luvan, että saisimme olla myöhempään.

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 12:47